

GMELIN, Hans (Karlsruhe 13 augustus 1878 – Giessen 14 februari 1941).

Studeerde rechten en werd in 1912 buitengewoon hoogleraar te Freiburg en in 1913 te Kiel. Vanaf oktober 1913 was Gmelin professor voor openbaar recht en kerkelijk recht aan de universiteit van Giessen. In april 1915 publiceerde hij de eerste uitvoerige toelichting op de Belgische taalwetgeving die tijdens de oorlog in Duitsland verscheen. Twee en een half jaar later raakte hij betrokken bij de laatste fase van de **Flamenpolitik**, wellicht door bemiddeling van **Konrad Beyerle**. Vanaf eind 1917 vertoefde Gmelin herhaaldelijk in België als adviseur van het bezettingsbestuur. In de periode december 1917 tot begin 1918 schreef hij een rapport over de historische ontwikkeling van de taaltoestand in **Brussel**. Tijdens zijn tweede verblijf, van februari tot eind april 1918, vervulde hij drie opdrachten. Hij stelde verslagen op over de verhouding tussen de vooroorlogse V.B. en de Belgische partijpolitiek en over de houding van de regering in Le Havre tegenover Flamenpolitik en **activisme**. Bovendien werkte hij mee in een commissie van de **Raad van Vlaanderen** die een grondwet moest uitstippelen voor een zelfstandig Vlaanderen en een 'unieverdrag' voor een Vlaams-Waalse statenbond. In Giessen zorgde Gmelin in 1918 voor de oprichting van een Nederlands lectoraat aan de universiteit. In de lente van 1919 was hij medeoprichter en voorzitter van een plaatselijke afdeling in Giessen van de **Deutsch-Flämische Gesellschaft**.

WERKEN: 'Die Gesetzgebung zum Schutze der vlämischen Sprache in Belgien', in *Zeitschrift für Politik*, jg. 8, nr. 18 (1915), p. 195-242.

LITERATUUR: W. Dolderer, 'Blauwdrukken voor een activistisch Vlaanderen. Hans Gmelin – een Duits rechtsgeleerde als adviseur voor de Flamenpolitik', in *WT*, jg. 48, nr. 3 (1989), p. 152-171.

WINFRIED DOLDERER